

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**76-ї наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

ТОМ 2

14 травня – 23 травня 2024 р.

АДАПТИВНА АРХІТЕКТУРА: РОЛЬ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Актуальність теми обумовлена тим, що в світі швидкоплинних змін і технологічного розвитку, важливо мати архітектуру, яка може легко змінюватися і вдосконалюватися.

Сучасним архітекторам все частіше доводиться мати справу з міським середовищем, яке насичене існуючим будівельним фондом у своїх проєктах вони намагаються відповісти на постійні змінні запити часу та людей.

Адаптивна архітектура дозволяє створювати будівлі, які ефективно використовуватимуть ресурси, заощаджуватимуть енергію та забезпечуватимуть комфорт для користувачів. Таким чином, вона сприяє сталому розвитку та збереженню навколишнього середовища.

Форма споруди, що існує незалежно від своїх функцій, своїх символічних і асоціативних якостей для пам'яті та історії, залишається присутньою, хоча і не обов'язково відображається завдяки сучасному функціональному використанню, стійкій продуктивності або технічній вимозі. Коли оригінальні функціональні характеристики стають неактуальними - форма може стати особливістю, завдяки поєднанню непоєднуваного.

Між спірною подвійністю прагнення до прогресу та збереження минулого, адаптивне повторне використання можна розглядати через його найбільш охоплююче визначення «будь-які будівельні роботи та втручання для зміни його потужності, функції або продуктивності, повторного використання або модернізації будівлі будуть змінені відповідно до нових умов чи вимог».

Акти культурного вандалізму та апріорне припущення “все старе - обов'язково цінне”. Дві сторони, які підкреслюють чітку необхідність обговорення ролі архітектури, під час якого сучасні архітектори гратимуть в адаптацію збереження і створення нової спадщини. Набагато краще коли архітектура використовується не за початковим призначенням, ніж поступово занепадає.

Адаптивне повторне використання — це визнання того, що наші будівлі не є безсмертними і справді страждають від старіння. Тому це можливість підкреслити значущу роль, де архітектура грає в підтримці безперервного і колективного почуття культурної ідентичності. Загалом, адаптивне повторне використання можна описати як важливий регіональний підхід, який повторює нам це значення місця: те, що

архітектура є не просто універсальна машина для життя, але насправді є невід’ємною частиною нашої індивідуальності, колективних спогадів та досвіду міста.

Пошук відповідних прецедентів для проекту адаптивного повторного використання може стати дуже складним, оскільки кожен пошук, безперечно, дасть два (або більше) різних набори даних: оригінальна функція та нова функція, об’єднання архітекторів різних часів, формальні атрибути оригінальної будівлі та формальні ознаки трансформованої будівлі тощо. Оскільки ми змінюємося впродовж життя, більш складний і урбанізований світ, а також будівлі та наші міста повинні змінюватися разом з нами. Адаптивна архітектура дозволяє гнучко підлаштовуватися під вимоги, що забезпечує зручний, екологічний розвиток навколишнього середовища.

Література:

1. Hugo Chan/ *Approaches to Adaptive Reuse in Architecture*[Електронний ресурс]. 2018. Режим доступу до ресурсу: <https://Approaches to Adaptive Reuse in Architecture>
2. Шаталюк Ю. В. ПРИЙОМИ ТА ПРИНЦИПИ ФОРМУВАННЯ АДАПТИВНОЇ АРХІТЕКТУРИ УДК: 72.01/2018р.
3. Dafna Fisher-Gewirtzman/*Adaptive Reuse Architecture Documentation and Analysis*//2016р.

УДК 712.4:72.01

М.О. Інзик, ст. гр. 202-А

П.О. Васильєв, ст. викл.

Національний університет

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ВПЛИВ ВЕРТИКАЛЬНОГО ОЗЕЛЕНЕННЯ НА СПРИЙНЯТТЯ МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА

Міське середовище — це штучно створена екосистема, яка постійно змінюється. Це динамічні простори, де зосереджена людська діяльність, що визначається високою щільністю населення, інфраструктурою та будівлями. Міське середовище характеризується постійною еволюцією та трансформацією, зумовленою динамікою будівництва та знесення споруд, що формується як наслідок людської діяльності та прийнятих рішень.

Міське середовище може мати як позитивний, так і негативний вплив на мешканців. З одного боку, воно може пропонувати широкий спектр можливостей, зручностей та розвитку як населення, так і особистості. З іншого, таке середовище характеризується переповненістю, значним рівнем шуму та забруднення, що призводить до різних стресових ситуацій у його мешканців.